

På forunderlig vis er tilfældet jo, at samtidig med at kvinderne rent uddannelsesmæssigt faktisk bevæger sig op ad stigen, er der fortsat en enormt ulige løn, uanset om man tager højde for uddannelse, arbejdsfunktioner, deltidsarbejde osv.

Hvad mener ministeren egentlig om den opgørelse, der er lavet, og som viser, at der er en større lønforskel mellem mænd og kvinder i Danmark, end der er i lande som Belgien, Bulgarien, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Letland, Litauen, Luxembourg, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien og Sverige? Hvad synes ministeren om Danmarks placering i den sammenhæng?

Kl. 14:28

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:28

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er muligt, hr. Karsten Hønge synes, det ville være befordrende, hvis jeg kastede mig ud i en diskussion om de temaer, men det ser vi ikke ens på. Jeg synes ikke, det ville være befordrende, og af samme grund gør jeg det ikke.

Kl. 14:29

Formanden:

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 14:29

Karsten Hønge (SF):

Hvordan kunne ministeren så forestille sig at parterne kunne komme en løsning nærmere, når vi jo ved, at hovedspørgsmålet er den ulige løn? Hvad siger ministeren til, om man kunne sende det signal til arbejdsmarkedets parter, at vi ned sætter en ligelønskommissionen, der ser på, hvorfor den lønforskel er opstået, hvad der skal til for, at det løngab, der er mellem mænd og kvinder, bliver mindre, får analyseret grundlaget for det og eventuelt kommer med nogle forslag til, hvordan man kan få blødt op på det? Det kunne da være en håndsrækning til, hvordan man kunne få problemet løst, hvis ministeren sagde, at han faktisk tror, det vil være en god idé, at vi nu får nedsat en ligelønskommission, som det i øvrigt er foreslået af SF.

Kl. 14:29

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:29

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen spørgsmålet hviler jo altså på den antagelse, at det, der er brug for nu, er, at mine hæn-

der på en eller anden måde bringes i spil. Der er brug for præcis det modsatte.

Det er sådan, at vi har en lang tradition, i øvrigt med stærk parlamentarisk opbakning, for, at løn- og ansættelsesvilkår forhandles på arbejdsmarkedet i et ligeværdigt samspil mellem arbejdsgivere og lønmodtagere og også med en mulighed for at konflikte med lovligt varsel, sådan som det sker i øjeblikket. Det er en kamp, der udkæmpes med lovlige midler, jeg er ikke part i den kamp, og derfor ville det på alle måder være forkert at intervenere i den situation. Det bedste, jeg og Folketingets øvrige medlemmer kan gøre i situationen, er sådan set at forholde sig tavse og give arbejdsmarkedets parter arbejdsro.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til hr. Karsten Hønge. Så er det fru Line Barfod for et sidste spørgsmål.

Kl. 14:30

Line Barfod (EL):

Nu har jeg flere gange hørt ministeren sige, at han ikke er part i sagen og ikke er en del af spillet. Men det er jo ministeren, der sidder med pengene.

Kommunerne og regionerne har jo ikke mulighed for at gå ud over den ramme, som ministeren har dikteret. Det er jo finansministeren, der reelt sidder for bordenden og bestemmer, hvor mange penge der er at forhandle om ved bordet, så hvis der skal findes en løsning på konflikten, hvis der skal gøres noget, så man kan få mandeløn i kvindefag, kræver det, at ministeren finder sine hænder frem, åbner for posen og kommer med nogle flere penge, så det bliver muligt for parterne at forhandle om en løsning.

Så længe ministeren nægter, at der må findes flere penge, er det jo meget svært for parterne at finde en løsning, fordi ministeren sådan set har bundet deres arme på ryggen. Så hvis ministeren virkelig mener, at der skal findes en løsning, bliver han nødt til at finde sine hænder frem og åbne for pengesøven.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:31

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Som overhovedet ikke hørte noget spørgsmål i det, der blev sagt.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er sluttet.